

Dank u wel dokter, ja wij kunnen veel meer dan wij denken!

In de maand juni 2011 kwam het boek uit van Dr. Hans Moolenburgh sr. uit Haarlem, met als titel: 'U kunt meer dan u denkt'.

Een boek, geschreven door een arts met zeer veel ervaringsjaren, *dat gelezen mag worden*; zeker als je weet dat deze man geen blad voor de mond neemt en vertelt wat zijn mening is.

Door het uitkomen van dit boek ontstond het idee om in Alkmaar een avond te organiseren, een avond waar deze arts en schrijver het toneel kon krijgen om zijn boodschap te verwoorden en mogelijk velen te inspireren.

Anderen inspireren om verder te kijken en te denken dan de eigen haag. Binnen de eigen erfscheiding leven velen een beschut, mogelijk zelfs veilig leventje.

Daarop voortbordurend komen er allerlei gedachten...

Je doet je eigen 'ding', je luistert mogelijk naar de mening van de buurvrouw, laat je daar misschien wel door beïnvloeden, want de mening van een ander is voor velen o zo belangrijk.

Dat noemen we dan 'erbij horen'. Bij de grote meute horen. Doen wat iedereen doet en doe vooral niets anders want dan val je buiten de boot, hoor je er niet bij. Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg.

Wat is gewoon?

Wat is gek?

Wat is belangrijk?

Wat is het belang van allen die je beïnvloeden?

De wereld is betrekkelijk veilig op het eigen erf, binnen de eigen muren, in de kring van bekenden.

De overheid regelt onze zaken op hoog niveau, daar hoef je dan niet over in te zitten.

Oproepen voor onderzoeken komen vanzelf. Bevolkingsonderzoek voor dit of dat...

Ook borstkankeronderzoek is zo'n onderzoek waar velen zomaar heen gaan omdat de oproep op de deurmat valt.

Eigenlijk had je die dag mogelijk een andere afspraak maar ja, men heeft het goede met je voor en dan moet je daar maar gehoor aan geven, toch?

Massaal gaat men af op dergelijke door de overheid ingestelde zogenaamde goedbedoelde preventieve onderzoeken.

Zijn deze onderzoeken er om ons te dienen of te kwellen?

Worden wij daadwerkelijk geholpen, of worden we benadeeld?

Deze vraag is het overdenken waard. Zeker als je het volgende verhaal kent.

Laatst vernam ik van iemand dat diens vrouw tijdens een onderzoek 'in de prijzen' viel.

Ja, bingo, er was iets geconstateerd en dat was reden om naar de afdeling oncologie van het naburige ziekenhuis af te reizen. Afdeling mammografie, oncologie, een geplande operatie kwam er als vanzelf uit voort.

Volgens de uitslag van de mammografie en de daarop volgende andere onderzoeken die verricht werden had de dame in kwestie last van kalkafzetting in haar borst en daar moest zij van verlost worden.

Men vertelde haar namelijk dat dit gegeven er voor kon zorgen dat zij mogelijk over vijftien jaar wel eens kanker kon krijgen.

Over 'vijftien jaar'... 'mogelijk kanker' dus... NU opereren was de beste optie en dan zestien preventieve bestralingen daar overheen.

Het gebeurde zoals besproken; de operatiedatum kwam naderbij en er vond een borstbesparende operatie plaats.

Op de afgesproken dag voor controle verscheen de dame weer bij de oncoloog waar zij de mededeling kreeg dat men net niet genoeg had verwijderd dus men verwachtte haar weer voor een tweede operatie.

Dan zou men de rest wegsnijden waarna de verdere behandelingen konden beginnen in de vorm van de bestralingen. De huisarts van deze dame zag toch wel een raar patroon: vijftien van zijn patiënten hadden allemaal dit pad al gevolgd. Allemaal *twee keer* onder het mes, dus ook onder narcose, met alle ellende van dien.

Dat was op zijn minst toch wel bijzonder.

Wie meer achtergrondinformatie heeft ziet een patroon

Wie zich meer heeft verdiept in dat wat er gebeurt gaat patronen herkennen. Wat is hier aan de hand?

Zou men allen moedwillig tweemaal oproepen? Tweemaal een operatie is kassa voor het ziekenhuis, toch?

Preventief mensen in de angst jagen, laten opereren en meeslepen een circuit in wat handenvol geld oplevert is ook een manier om inkomsten te genereren.

Wat is een mooiere markt dan preventief zaken aansporen als vaccins, operaties om mogelijk een ziekte te voorkomen, bestralingen er overheen, dan ben je als mens een hele tijd gebonden aan deze industrie.

Een industrie die er niet op uit is om ons te dienen maar om via ons leven ons daar te hebben waar men ons wil hebben.

Angst is een slechte raadgever, dat blijkt overal uit. Wie een oproep krijgt voor een preventief onderzoek gaat toch nadenken. De eerste gedachte zal zijn dat je niets mankeert. De volgende is dat je niets mankeert maar waarom jij niet en een ander wel?

Weer een volgende stap is dat je hier en daar steekjes, mogelijk zelfs pijntjes of andere signalen voelt waardoor je *toch* denkt: 'ach ik moet voor controle, wel goed eigenlijk'.

Op de dag van de controle ga je met gemengde gevoelens op je doel af, want 'stel dat ze iets vinden'.

Angst maakt ziek, mogelijk dat je door de angst op voorhand al ziek bent geworden.

De dame die de twee operaties heeft ondergaan is voorlopig nog wel zoet en velen met haar.

Anderen collecteren voor het KWF, of te wel Koningin Wilhelmina Fonds, het fonds dat zogenaamd kanker zal helpen bestrijden.

Oplossingen zijn er al veel langer en kanker is geen ziekte. Lees het boek van Andreas Moritz:

'Kanker is geen ziekte... maar een overlevingsmechanisme'.

Dokter Moolenburgh verwoordde in Alkmaar eveneens dat chemo voortkomt uit de oorlogsindustrie, uit het mosterdgas. Als wij dit vertellen kijkt men ons met glazige ogen aan maar als een arts die zich met zijn zesentachtig jaren nog zeer kwiek en jeugdig door de zaal huppelt dit vertelt heeft dit toch een andere lading.

Kanker is een industrie. Wie zich meer verdiept in deze materie kan niet anders dan tot dezelfde slotsom komen, maar je moet het willen zien.

Al die collectanten zouden eens dergelijke boeken moeten lezen voor zij met de collectebus deur aan deur gaan.

Vroeger liep ik ook met deze bussen, ja reken maar. Wij woonden in een gehucht bij Schoorl waar de collectanten niet voor het oprapen lagen dus de ene week liep je voor dit en de andere week voor dat want ja, je deed het voor het goede doel.

Er was elk jaar een periode waarin de ene bus de andere opvolgde en je voelde je af en toe net een bedelaar, alsof je voor jezelf liep.

Als ik toen geweten had wat ik nu wist... wel het is geen verwijt, geen schuldgevoel, het heet voortschrijdend inzicht.

Je horizon verbreden geeft inzichten

Wie open staat voor andere verhalen, andere boeken en andere ervaringen zal stof tot nadenken krijgen aangeleverd.

Vervolgens zul je zelf de verantwoording moeten nemen, in plaats van deze neer te leggen bij het overheidsysteem, bij de mening van anderen, bij de algemene opinie.

Dokter Moolenburgh kwam die bewuste avond met vele voorbeelden. Recht in de roos wat ons betreft want zijn ervaringen uit eigen praktijk bevestigden datgene wat wij ook vertellen tijdens lezingen.

Als wij vertellen dat autisme mogelijk veroorzaakt kan worden door vaccinaties kijken velen je aan of zij water zien branden.

Maar nu kregen wij een verhaal uit de praktijk te horen. Dr. Moolenburgh vertelde dat jaren geleden een dame in zijn praktijk kwam met een klein kind, een jongetje.

Dit kleine mannetje had autistisch trekken en gedragingen. Zijn moeder vroeg of hier mogelijk iets aan verbeterd kon worden. Bij ondervraging bleek dat deze kleine man de eerste maanden van zijn jonge leven normaal was zoals alle andere kinderen. Op een gegeven moment veranderde dat met als gevolg dat zijn leven en dat van zijn ouders sterk veranderde.

Bij verder navragen bleek dat dit was ontstaan na vaccinaties. Na de BMR (bof, mazelen en rode hond) vaccinatie veranderde dit kind volledig.

Toen Dr. Moolenburgh dit vernam was zijn volgende gedachte dat dit dan mogelijk ook weer positief te beïnvloeden was; met andere woorden: met behulp van nosoden.

(Homeopathische middelen die een sterke verdunning zijn van de ziekteverwekker zelf, dus hiermee wordt het gelijke met het gelijksoortige genezen).

Dr. Moolenburgh kon niet spontaan beloven dat het goed zou komen met dit getroffen kind; de tijd zou het leren.

Maar al snel was er verbetering en de verbazing bij deze huisarts was groot.

Op een bepaald moment hoopte hij dat het kind niet weer terug zou vallen in ontwikkeling; dat het middel uitgewerkt zou raken, want de verbeteringen waren zo enorm.

Voor men het wist was dit jongetje een bijdehand kind geworden dat het wel 'eventjes' kwam vertellen. Als dank gaf hij de dokter een tekening van de uitbarsting van de Vesuvius, door hemzelf getekend.

De uitleg over pyroclastische stromen had de kleine man er maar bijgeschreven voor de dokter, dat was wel handig.

(pyroclastische stromen ontstaan nadat tijdens een vulkaanuitbarsting de grote wolk van magma en as die boven de vulkaan uitrijst, in elkaar stort).

Dit was een helder voorbeeld over hoe vaccinaties ons leven negatief beïnvloeden en dat uit de mond van een echte arts!

Dank u wel dokter!

Tevens bedankt dat u verwoordt dat deze ellende ook weer geneutraliseerd kan worden, althans dat de mogelijkheden bestaan daarvoor; in hoeverre een patiënt gedeeltelijk of helemaal zal genezen zal ook weer per persoon verschillend zijn.

Wij vertellen het tijdens elke lezing, ook met voorbeelden, maar ja, wij zijn wij...

Artsen die naar buiten komen met hun verhalen... het is al lang geen nieuwtje meer.

Zo ook de Zweeds arts Uffe Ravnskov.

Het boek 'Feiten en fabels over cholesterol' is net gelanceerd en we mogen hopen dat dit velen zal wakker schudden.

Want ook via de cholesterolverlagende middelen worden wij bedonderd. De farmacie maakt patiënten, zij creëren een markt door de grenzen zo laag weer te geven dat als wij een groep personen zouden gaan meten, volgens de statistieken zeker meer dan 80% in aanmerking komt om ze te gaan slikken.

Angst wordt gezaaid, pillen uitgeschreven en de handel is begonnen. Als mens leggen we het af, we gaan vanzelf dood aan alle gevolgen. De verhalen die velen graag ophangen en vooral nakwaken dat we langer leven zijn al lang achterhaald. Statistieken zijn er om gemanipuleerd te worden en als deze van de farmacie of de overheid afkomstig zijn dan zou ik ze maar niet geloven.

Het boek van Dr. Uffe Ravnskov is er een in de rij van boeken van, dat als je na het lezen ervan nog steeds wilt blijven slikken, je in dat geval gewoon bent opgegeven, dan sta je nergens voor open. Dan geef je de farmacie de vrijbrief je zo het graf in te duwen middels pillen die er voor zorgen dat je van het ene middel in het andere rolt.

Cholesterolmedicijnen, de grootste leugen aller tijden naast vaccins, chemo, bestralingen en alle andere handelingen van snijden, branden en verminken.

We weten het wel dat we, door deze gedachten hardop te uiten, geen vrienden maken bij de grote massa. Dat is mij overbekend, maar het boeit mij niet, niet meer althans, al heel lang niet meer. Als je diep van binnen weet hoe de vork in de steel zit sta je stevig op je benen en loop je een eigen pad.

Wie mee wil wandelen is welkom maar wie niets wil horen en rustig de magnetron blijft gebruiken, ach, die is niet tot andere inzichten te brengen. Nog niet, wellicht op een later tijdstip of door iemand anders met een ander onderwerp dat kan raken en inzichten zal geven, wie zal het zeggen?

De mensen die wel open staan komen met goede kennis, documenten, boeken en verhalen waar *wij* allen *wel* wat aan hebben.

We kunnen wel ons blijven verschuilen en de ander zogenaamd sparen maar dat werkt niet. Dat heet: *de leugen massaal in stand houden*.

Toen Dr. Moolenburgh zijn verhaal vertelde, overigens met humor en een energie om een voorbeeld aan te nemen, stond ik mij ook te bedenken dat die en die en o ja, ook die... aanwezig hadden moeten zijn.

Want ook Dr. Moolenburgh sprak de legendarische woorden dat de cholesterolpillen de grote leugen zijn, dat vaccins meer schade aanrichten dan goed maken, dat men nog steeds denkt volgens de gedachte van begin negentiende eeuw in plaats van in het heden. Men wil nog steeds ziektes te lijf gaan volgens oude denkpatronen, terwijl de tijden zijn veranderd en het ziektebeeld enorm is aangepast aan ons levenspatroon, aan onze welvaart, de voeding die 'lange plank vulling' is in de supermarkt.

Ha dat was ook zo'n moment, ik kan niet vertellen hoe vaak ik dacht: 'dank u wel dokter, dat vertel ik ook, maar uit uw mond is het anders, dank daarvoor'. Zo'n moment was ook het verhaal over voeding.

De E nummers, de aspartaam, de fluor, ook zo'n verhaal, waar Dr. Moolenburgh zelf aan heeft bijgedragen dat we dat niet massaal in ons drinkwater kregen.

Allemaal punten die steeds weer aan de orde komen, steeds weer anders gepresenteerd, steeds weer onder ieders aandacht.

Dank u wel Dr. Moolenburgh, dank voor uw tijd, inspiratie, energie en persoonlijke aandacht aan personen die uw boek gesigneerd wilden kopen.

De zin: 'En men kwam van heinde en verre', was niet onterecht opgemerkt over deze vrijdagavond. Men kwam werkelijk overal vandaan en de zaal was vol.

Wij kijken terug op een geslaagde eerste GVA (www.gezondverstandavond.nl) te Alkmaar.

Vanaf heden zal hier elke tweede vrijdagavond van de maand iemand komen spreken. Op 14 oktober is dat Kees Dekker, de biologisch-dynamische bijenimker. Kees zal vertellen waarom vierkante bijenkorven zo slecht zijn, waarom de honing voor ons mensen ondergeschikt is en wij alleen mogen delen in de overvloed. Er zal veel aan bod komen; bewust nadenken via een heel ander onderwerp, maar als we goed voor de bijen moeten zorgen, komen we automatisch ook weer bij ons eigen voedsel, dus in die zin hebben alle lezingen raakvlakken, zijn het verhalen die met schakels aan elkaar hangen maar door een andere invalshoek zal het weer andere personen kunnen raken.

Dat is het doel van deze avonden, plezier, informatie, gelijkgestemden ontmoeten, nieuwe kennis opdoen, leren om daarna voldaan huiswaarts te keren.
Als we daar met velen aan mogen bijdragen zijn wij tevreden.

En... Dank u wel dokter, ja wij kunnen veel meer dan wij denken!

Ons zelfgenezend vermogen inschakelen, positief denken, goede voeding tot ons nemen, onze kinderen de goede weg wijzen, er zijn zoveel aspecten waar wij zelf verantwoordelijk voor zijn, daar kan geen oproep tegenop.

Ons in de angst laten jagen heeft geen zin, er is informatie genoeg om kennis te vergaren en kijk eens om je heen wat er groeit en bloeit dat onze gezondheid positief een 'boost' geeft.

Bessen, bottels, er is zoveel wat ons gratis voorziet van vitamines.
Zo ook de vossenbes:

Vossenbes (*Vaccinium vitis-idaea*)

Vossenbes, ook wel rode bosbes genoemd is familie van de heifamilie (Ericaceae). Uit de familierelatie kun je dan direct al herleiden dat dit kleine compacte struikje, een groenblijvend heestertje, van 10 tot 40 cm groot met een rechtopstaande vorm, groeit op de heidevelden.

Naast heidevelden treffen we dit kleine bessenwonder ook aan in warme

dennenbossen, in veengebieden (vandaar wel eens de naam 'veenbes') maar nooit op kalkrijke grond. De blaadjes zijn ovaal, donkergroen en leerachtig en afwisselend geplaatst langs de takjes.

De witte, soms zachtroze, klokvormige bloempjes hangen in trossen aan het eind van de groeischeuten. Zij bloeien van mei tot juli. Na rijping hebben deze struikjes bolronde helderrode besvruchten. De vruchten rijpen van augustus tot november.

De takken zijn rechtopgaand.

De vossenbes is een echte klassieker onder de eetbare wilde vruchten. Vermeld mag worden dat zij veel vitamine A, B, C en E bevatten. Daarnaast ook mineralen en spoorelementen. Dit is wat je noemt: een natuurlijk voedingssupplement dat zeer waardevol mag heten.

De vossenbes is rauw te eten, maar zal dan wel een beetje zuur of bitter kunnen smaken. Dit zal niet door een ieder gewaardeerd kunnen worden. Maar, verwerkt met andere ingrediënten in een vruchtensalade zal dit in het geheel minder opvallen. Rauw, onbewerkt, bezitten zij de meeste kwaliteiten in de vorm van de vitamines en mineralen.

Toch kunnen deze bessen ook goed gekookt worden en dan ontwikkelen zij hun fruitige, zoete smaak.

Verwerkt als jam, compote of gelei zijn de vossenbessen zeer populair bij wildgerechten als gebraden hert, ree en wild zwijn.

Bij kaas, andere soorten vlees en pasteien slaat deze bes ook zeker geen gek figuur. In taarten of ander gebak, in sappen of een likeur, de vossenbes laat zich voor dit alles graag gebruiken.

In de winter is een sap van vossenbessen een ware vitamineleverancier.

De bessen drogen kan ook, dit is weer een van de vele mogelijkheden met deze bes. Je kunt hem dan gebruiken voor kruidentheemelanges, muesli, maar ook voor gebak.

Wie de bladeren in april en mei plukt kan deze gebruiken als smaakversterker voor vlees, vis en sauzen. De verse of gedroogde bladeren kunnen eveneens voor thee gebruikt worden en volgens overleveringen uit de oude geneeskunde werkt dit bloedzuiverend.

De vossenbes bewijst net als zoveel andere bloemen en planten dat wij al die chemische 'uitvindingen' echt niet nodig hebben!

Andere bessen die in combinatie kunnen groeien met de vossenbessen zijn de 'Heidelbeeren' (de blauwe bosbes). Dit is de Duitse naam voor het blauwe besje dat net zo geliefd is om te plukken en te verwerken als de rode vossenbes.

De officiële naam voor deze bes is: *Vaccinium myrtillus*, en deze valt ook onder de heifamilie (Ericaceae).

Anneke Bleeker
Bergen NH
28 september 2011

www.gezondverstandavonden.nl

www.verontrustemoeders.nl

Genoemde boeken:

U kunt meer dan u denkt – Dr. H. Moolenburgh sr.

<http://www.succesboeken.nl/?ISBN=9789047703327&PC=AB24AD8F>

Kanker is geen ziekte – Andreas Moritz

<http://www.succesboeken.nl/?ISBN=9789020203059&PC=AB24AD8F>

Feiten en fabels over cholesterol – Dr. Uffe Ravnskov

<http://www.succesboeken.nl/?ISBN=9789079872305&PC=AB24AD8F>